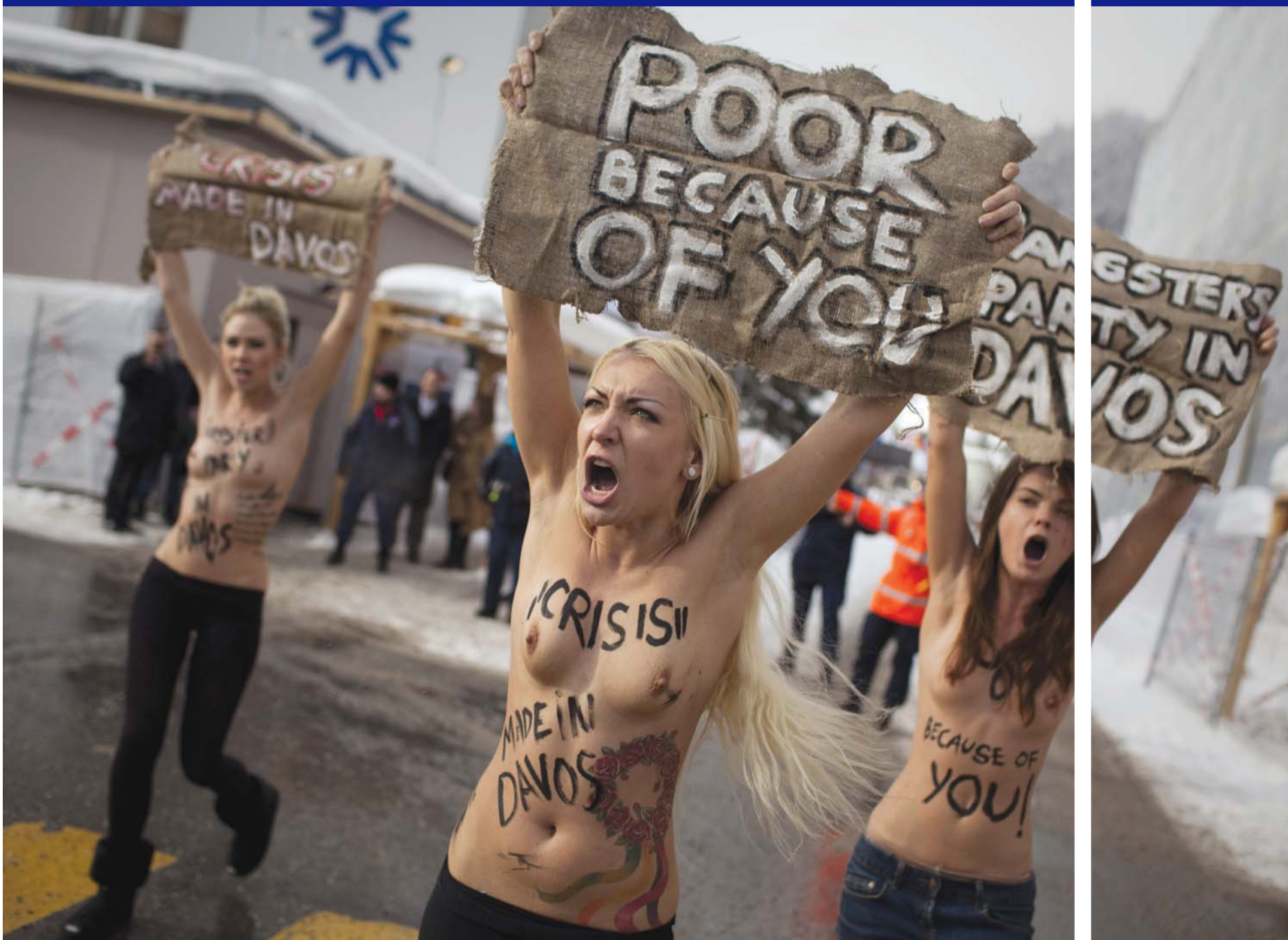


Davos, 2012.



Najoptimističniji ljudi u Davosu uglavnom su bili iz industrije tehnologije, koju je zastupalo nekoliko najvećih zvezda. Pored Sendbergove, bio je tu i Erik Šmit iz Gugla, Džon Donahju iz eBay-a, Šon Parker iz Napstera i Fejsbuka i nekoliko poznatih ličnosti iz evropskog sveta tehnologije, uključujući Niklasa Zenstroma, suosnivača Skajpa. Svi su odavali utisak da su uvereni da preduzetništvo može da pruži odgovore na sve, od zabrinutosti zbog manjka radnih mesta do toga kako ubrzati rešavanje velikih socijalnih problema, od okončanja bolesti do pružanja pristojnog obrazovanja za sve

Najslavnija ličnost na ovogodišnjem Svetskom ekonomskom forumu (SEF) u Davosu bio je ser Mik Džeger, frontmen Rollingstounsa (i dugogodišnji čitalac *Ekonomista*). Tokom raznih pojavljivanja u odmaralištu u švajcarskim Alpima postavljao je pitanja, zbijao šale, na kratko njihao svojim legendarnim kukovima, ali je odbio da peva. Imajući to u vidu, evo nekoliko pesama iz njegovog opusa koje bi dočarale tamošnje raspoloženje.

„Paint It Black“: Zvanično raspoloženje za govornicom na ovogodišnjem Davosu bilo je sumorno. Otrovnost kombinacija krize evra i sveprisutno-

sti dugogodišnjih „Kasandri“ kao što su Džordž Soros, Martin Volf iz *Fajnenšel tajmsa* i Nuriyel „dr Propast“ Rubini, bila je više nego dovoljna da svako doživi „19th nervous breakdown“. U privatnim razgovorima je, međutim, bilo malo više optimizma, mada se niko nije zanosio. Oprezno ohrabrenje stiglo je sa skorajšnjim boljim ekonomskim vestima u Americi i iznad svega sa zaokretom ka aktivizmu Evropske centralne banke, koja je prema mišljenju mnogih, prilično umanjila rizik od katastrofalnog neuspeha u bankarskom sistemu.

„Angie“: Ona nije njegov uobičajen tip, ali Mik ima sa-

The Economist

vršenu baladu za glavnu političku zvezdu ovogodišnjeg Davosa. Nažalost, u svom uvodnom govoru Angela Merkel nije odgovorila na nještina u Americi i iznad svega sa zaokretom ka aktivizmu Evropske centralne banke, koja je prema mišljenju mnogih, prilično umanjila rizik od katastrofalnog neuspeha u bankarskom sistemu.

„Some Girls“: Bilo je dosta komentara na račun činjenice da muškarci u Davosu brojem još daleko prevazilaze žene. (U Kongresnom centru, odnosno mestu gde se vode ozbiljni razgovori. Začudo, na mnogim zabavama u Davosu ravnoteža

između polova je znatno veća, dok se jaz između starosnog doba produbljuje.) Osim nemačke kancelarke Angele Merkel, najistaknutije žene za govornicom bile su dve pionirke društvenih medija, Arijana Hafington i Šeril Sendberg, koja je bila manje pominjana u kontekstu pojave Fejsbuka na berzi, u kome je glavni rukovodilac, koliko u kontekstu njenih dugogodišnjih političkih ambicija (Ministarka finansija? Predsednica?). Prema SEF, postotak ovogodišnjih učesnica bio je 17 odsto, što jeste neki vid napretka u odnosu na devet odsto od pre deset godina, ali je još previše nizak. Rodna ravnopravnost bar postoji

među „Global šejpersima“, novom ogranku SEF, čiji članovi imaju manje od 30 godina, i kojima su dodeljene istaknute uloge na ovogodišnjem Davosu.

„Sympathy for the Devil“: Javni imidž političkih i poslovnih lidera koji su učestvovali u Davosu nikada nije bio gori, a ogroman deo agende bio je posvećen zabrinutosti zbog nejednakosti i tome kako izvršiti reformu kapitalizma da bi se ostvario sveobuhvatniji rast i otvorila radna mesta. Ipak, vaš dopisnik je bio šokiran koliko kapitalista koje je sreo - naročito iz industrije preuzimanja ugroženih kompanija koja je na udaru kritika Njuta

Kriza je napravljena ovde; Siromašni zbog vas; Gangsterski parti u Davosu; Članice ukrajinske grupe Femen protestuju na Svetskom ekonomskom forumu

Foto: Beta

U privatnim razgovorima je bilo malo više optimizma, mada se niko nije zanosio. Oprezno ohrabrenje stiglo je sa skorajšnjim boljim ekonomskim vestima u Americi i iznad svega sa zaokretom ka aktivizmu Evropske centralne banke, koja je prema mišljenju mnogih, prilično umanjila rizik od katastrofalnog neuspeha u bankarskom sistemu

>>> Nastavak na strani 2/D

Davos, 2012.

>>> Nastavak sa strane 1/D



Najslavnija ličnost na ovogodišnjem Svetskom ekonomskom forumu u Davosu bio je ser Mik Džeger, frontmen Rolingstounsa (i dugogodišnji čitalac Ekonomista). Tokom raznih pojavljivanja u odmaralištu u švajcarskim Alpima postavljao je pitanja, zbijao šale, nakratko njihao svojim legendarnim kukovima, ali je odbio da peva

Gingriča - smatra da je njihova trenutna nepopularnost nezasluzena, tako da bi ovaj klasičar Rolingstounsa o tome zašto najgori među lošim momcima zaslužuje bar malo naklonosti bio baš prigodan.

„Gimme Shelter“: Pokretu „Okupiraj“ sav taj javni gnev prema liderima doneo je korist. Demonstranti koji su došli u Davos okupirali su nekoliko šatora i ogromnih igloa na parkingu za autobuse daleko od Kongresnog centra. Sklonište je naročito bilo potrebno trima demonstrantkinjama iz Ukrajine koje su skinule majice da bi otkrile grudi na kojima su bili ispisani slogani kao što je „Crisis. Made in Davos.“

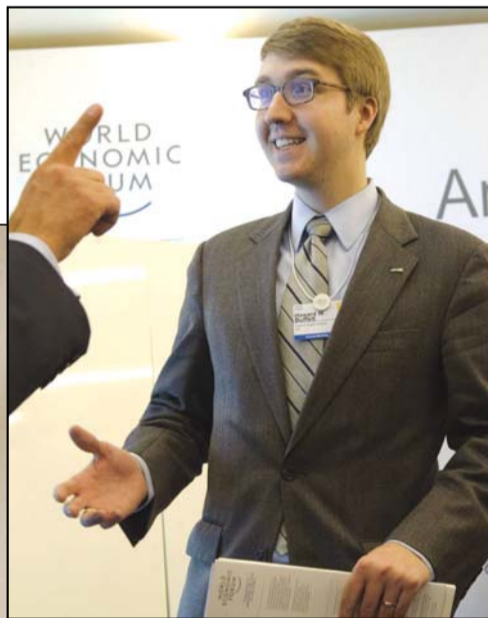
Predstavnici pokreta „Okupiraj“ bili su pozvani da učestvuju na javnoj sednici SEF, koju su pokušali da prekinu, da bi potom veći deo publike, koji je izgleda zapravo hteo da diskutuje o tome kako izvršiti reformu kapitalističkog sistema, glasao da se pripadnici pokreta izbace. Među govornicima su bili Ed Miliband, lider britanske Laburističke partije, i Steven Rouč, ekonomski veterani s Volstrita.

„Time Is On My Side“: Dva dinastička potomka pojavila su se u Davosu - Haurard Bafet, unuk Vorena Bafeta, jedan je od pripadnika „Global šepersa“; Čelsi Klinton je bila moderator na okruglom stolu o e-filantropiji. Očekuje da tokom narednih godina postanu redovni učesnici u Davosu. (Kada je reč o davanju donacija, kao i obično pojavio se Bil Gejts, a ove godine je proslavio desetogodišnjicu Globalnog fonda za pružanje pomoći, borbu protiv tuberkuloze i malarije, što je novi pristup borbi protiv bolesti koji je nastao u Davosu 2002. Među gostima iznenađenja na svečanoj večeri bili su Džeger i uvaženi potpisnici inicijative „davanja obećanja“ koju su pokrenuli Gejts i Bafet stariji, Džordž Soros i Rej Dalio, šef Bridžvotera, najveće hedž-fond kom-

panije na svetu. Gejts je dao glas poverenja Fondu, koji je bio kritikovan zbog lošeg upravljanja novcem, najavljujući novu donaciju od 750 miliona dolara.)

„Street Fighting Man“: Početak arapskog proleća je pre godinu dana izazvao značajno uzbuđenje i entuzijazam u Davosu. Ove godine akcentat je više stavljen na teškoće u demokratizaciji Bliskog istoka nego na potencijal za pozitivnu promenu. Najpozitivniji govornik je bio Hamadi Džebali, novi predsednik Tunisa. S druge strane, bio je prisutan rastući osećaj da je neka vrsta vojnog napada na iranski nuklearni program ove godine neizbežna, verovatno pod vodstvom Izraela.

„Start Me Up“: Najoptimističniji ljudi u Davosu uglavnom su došli iz industrije tehnolo-



Trening: Čelsi Klinton i Haurard Bafet (gore)
Foto: Beta



Dva dinastička potomka pojavila su se u Davosu - Haurard Bafet, unuk Vorena Bafeta, jedan je od pripadnika „Global šepersa“; Čelsi Klinton je bila moderator na okruglom stolu o e-filantropiji. Očekuje da tokom narednih godina postanu redovni učesnici u Davosu

gije, koju je zastupalo nekoliko najvećih zvezda. Pored Sendbergove, bio je tu i Erik Smit iz Gugla, Džon Donahju iz eBay-a, Šon Parker iz Napstera i Fejsbuka i nekoliko poznatih ličnosti iz evropskog sveta tehnologije, uključujući Niklasa Zenstroma, suosnivača Skajpa. Svi su odavali utisak da su uvereni da preduzetništvo može da pruži odgovore na sve, od zabrinutosti zbog manjka radnih mesta do toga kako ubrzati rešavanje velikih socijalnih problema, od okončanja bolesti do pružanja pristojnog obrazovanja za sve.

„Brown Sugar“: Neobično obilje snega nije odvratilo učesnike Davosa od njihovog uobičajenog narkotika po izboru - alkohola. Više desetina proslava u hotelu Belvedere bile su posećene kao nikada ranije, a najbolje su bile MekKinsijeve i Guglove (kao i obično), mada je odličan izbor benda omogućio Prajsvogelhaus kupersu da parira MekKinsiju. Vogađaj koji je organizovao Skajbridž kapital, hedž-fond kompanija, kao podršku organizaciji koja kombinuje filantropiju s kupovinom finih vina, možda je bio najbolja zabava u pitanoj baru u hotelu Evropa, gde su se u sitnim jutarnjim časovima mogli videti izvršni direktori kako pevaju.

Veliko razočarenje je bila završna svečanost, čiji je domaćin ove godine bio Brazil i na kojoj je pre ponoći konobarima nestalo alkohola za brazilski nacionalni koktel *caipirinha*. Ova nacionalna sramota intenzivirala je osećanje da se Brazil opredelio za pasivni nastup



Odbaceni prihvat: Džordž Soros u Davosu 2012.

Slabije članice evrozone kao zemlje trećeg sveta

Piše: Džordž Soros

Mere što ih je u decembru prošle godine uvela Evropska centralna banka (ECB), uključujući dugoročne operacije refinansiranja (LTRO), ublažile su probleme likvidnosti evropskih banaka, ali nisu odstranile finansijske neprilike koje muče prezađuzene države-članice. Pošto visokorizične premije na italijanske i španske obveznice ugrožavaju dovoljnost kapitala banaka koje drže ove obveznice, polovično rešenje nije dovoljno. Njime su slabije članice evrozone svedene na status zemalja trećeg sveta koje su postale prezađuzene u stranoj valuti. Umesto Međunarodnog monetarnog fonda, Nemačka se ponaša kao nadzornik koji nameće jaku fiskalnu disciplinu. To će stvoriti i ekonomske i političke tenzije koje bi mogle uništiti Evropsku uniju.

Predložio sam plan koji bi Italiji i Španiji omogućio da refinansiraju svoj dug izdavanjem državnih obveznica s kamatom od oko jedan odsto. Nazvao sam ga po Tomazu Padoa-Skiopi, u znak sećanja na mog prijatelja koji je kao glavni bankar pomogao da se stabilizuju italijanske finansijske devedesetih godina prošlog veka. Taj plan je pomalo komplikovan, ali je zakonski i tehnički zdrav. On omogućuje ECB da u saradnji s Fondom za stabilizaciju evra (EFSF) i

Evropskim stabilizacionim mehanizmom (ESM) uradi ono što sama ne bi mogla: da deluje kao zajmodavac u poslednjoj instanci. To sam detaljno opisao u svojoj novoj knjizi.

Vlasti su odbacile ovaj plan u korist LTRO koje obezbeđuju neograničenu likvidnost bankarskim sistemima za period do tri godine. To omogućuje italijanskim i španskim bankama da kupuju obveznice vlastitih zemalja i praktično bez rizika učestvuju u veoma isplativoj arbitraži jer ako država bankrotira, banke će ionako postati nesolventne.

U svakom slučaju, Nemačka je ta koja diktira evropsku politiku jer u kriznim vremenima na mestu vozača sede kreditori. Nevolja je u tome što će mere štednje koje Nemačka želi da nametne gurnuti Evropu u deflacionu dužničku spiralu. Smanjenje budžetskog deficita će smanjiti i plate i profite, ekonomija će se skupiti i opašće prihodi od poreza. Stoga će teret duga, koji predstavlja odnos nagomilanog duga prema BDP, zapravo rasti, što će zahtevati dalje kresanje budžeta i pokrenuti začarani krug.

Naravno, ne optužujem Nemačku da ima nečasne namere. Nemci iskreno veruju u mere koje zagovaraju. Nemačka je najuspešnija ekonomija u Evropi. Zašto ostatak Evrope nije poput Nemačke? Ali to je nemoguće. U zatvorenom sistemu kao što je evro-kliring zajmodavci i dužnici uvek moraju da budu usklađeni.

Evropska unija je u fazi procvata bila ono što britanski psiholog Dejvid Taket zove „fantastičnim predmetom“ - nerealan ali privlačan predmet žudnje. Prema mom mišljenju, bila je otelotvorenje otvorenog društva - udruženje država zasnovano na principima demokratije, ljudskih prava i vladavine zakona u kome nije dominirala nijedna država ili nacionalnost. Njeno stvaranje je predstavljalo poduhvat socijalnog inženjeringa u fazama. Predvodila ju je grupa dalekovidnih državnika koji su shvatili da je fantastični predmet van njihovog domašaja. Postavili su ograničene ciljeve i odredili vremenske rokove, a onda mobilisali političku volju da se napravi mali korak napred, znajući veoma dobro da će, kada to ostvare, njegova nedovoljnost biti očigledna, te će biti neophodno napraviti još jedan korak napred. Upravo je tako, korak po korak, Zajednica za ugajal i čelik transformisana u Evropsku uniju.

Period procvata je kulminirao s Mاستrihtskim ugovorom i uvođenjem evra. Nakon toga usledio je period stagnacije koji se pretvorio u proces dezintegracije posle kraha 2008.

Tvorci evra znali su da je to nepotpuna valuta kada su ga osmišljavali. Mاستrihtskim ugovorom osnovana je monetarna unija bez političke unije. Evro je veličao zajedničku centralnu banku, ali mu je nedostajao zajednički trezor.



Umesto Međunarodnog monetarnog fonda, Nemačka se ponaša kao nadzornik koji nameće jaku fiskalnu disciplinu. To će stvoriti i ekonomske i političke tenzije koje bi mogle uništiti Evropsku uniju

Tvorci su, međutim, imali dobar razlog da veruju da će, kada dođe vreme, biti preduzeti dalji koraci ka uspostavljanju političke unije. Evro je, nažalost, imao još neke nedostatke koje su tvorci ignorisali i koji su i danas ostali neshvaćeni. Ti su nedostaci pokrenuli proces dezintegracije zbog kojeg je danas teže uspostaviti političku uniju nego u vreme kad je uveden evro.

Kada je evro uveden, ECB je prihvatila sve vladine obveznice na svom diskontnom salteru pod jednakim uslovima. To je bankama dalo podsticaj da se „prežderavaju“ obveznicama slabijih zemalja da bi zaradile nekoliko dodatnih baznih poena na obveznicama koje donose veći profit. To je dovelo do preklapanja kamatnih stopa, što je zauzvrat dovelo do razmimoilaženja u ekonomskom učinku. Boreći se s teretom ponovnog ujedinjenja, Nemačka je sprovela ekonomske reforme i postala konkurentnija. Ostale zemlje, koje su profitirale od niskih kamatnih stopa, uživale su u procvatu stambenih kredita što ih je učinilo manje konkurentnim. Dakle, uvođenje evra je dovelo do razlika u konkurentnosti, što je postalo jedna od glavnih komponenti krize evra. Još jedna komponenta je i to što su banke bile prepune vladinih obveznica manje konkurentnih zemalja.

>>> Nastavak na strani 4/D



Skockano da vam smanji račun

mesečno 2646 dinara

*Cena uz ugovor na 24 meseca

Produžite telefonske razgovore, povećajte broj SMS poruka i minuta i ubrzajte svoj Internet, a istovremeno uštedite. BOX 3 objedinjuje usluge fiksnog, mobilnog i Interneta u jedinstven paket, koji staje na jedan, urazan, mesečni račun. Bez i lako sa BOX 3 paketom, skockajte svoj mesečni budžet!

box³

- 300 besplatnih impulsa
- postpaid tarifa sa 500 minuta, 500 poruka i 1GB za prenos podataka
- neograničen protok brzine do 6 Mb/s



Telekom Srbija

uvezisavama

telekom_srbija

www.telekom.rs • call centar 9818 • poslovnice Telekoma Srbija

Soros: Slabije članice evrozone kao zemlje trećeg sveta

>>> Nastavak sa strane 3/D



Evropske su vlasti, nažalost, slabo shvatale kako zapravo funkcionišu finansijska tržišta i sve su radile pogrešno: Davos 2012. iz ptičje perspektive

Foto: Beta

Kritični trenutak je nastupio kada je nova grčka vlada obelodanila da je prethodna vlada varala i da je deficit mnogo veći nego što je objavljeno. Grčka kriza otkrila je dve mane Mاستrihtskog ugovora koje se mogu pokazati fatalnim - prvo, kad države-članice postanu prezadužene, postaju poput zemalja trećeg sveta koje su previše pozajmljivale u stranoj valuti. Drugo, nema odredbi za popravljavanje grešaka u dizajnu evra. Nema mehanizama za prinudu, ni mehanizma za izlazak iz duga a države-članice ne mogu da pribegavaju štampanju novca.

Evropske su vlasti, nažalost, slabo shvatale kako zapravo funkcionišu finansijska tržišta i sve su radile pogrešno. Daleko od toga da finansijskim tržištima vlada kombinacija sveg dostupnog znanja, kako tvrdi ekonomska teorija, njima vladaju emocije i ona preziru neizvesnost. Za to je bilo potrebno sveobuhvatno rešenje i pozamašni finansijski resursi da se ono primeni. Ali Nemačka nije želela da odredi kesu za loše dužnike. Kao rezultat toga, Evropa je uvek preduzimala suviše malo i suviše kasno, a grčka kriza se produbljivala. Obveznice ostalih prezaduženih zemalja, kao što su Italija i Španija, zahvatila je zaraza a evropske banke trpele su gubitke koji i dalje nisu bili prikazivani u njihovim bilansima stanja.

To je današnje stanje. Kreditna kriza počela je da pogađa realnu ekonomiju u poslednjem kvartalu 2011. ECB je reagovala smanjenjem kamatnih stopa, kupujući vladine obveznice na otvorenom tržištu i

agresivno omogućavala likvidnost bankarskog sistema. To je ublažilo nedostatak kredita, ali su zato italijanske i španske obveznice opasno izložene - mada su poslednji dani doneli malo olakšanja.

Ova prognoza je zaista loša. Ali mora da postoji način da se ona izbegne - naposljetku, istorija nije unapred određena. Ja vidim alternativu. Ona bi povratila Evropsku uniju kao „fantastični predmet“ koji je bio toliko primamljiv kada je o njemu samo postojala ideja.

Evropska unija kao realnost ima malo sličnosti s tim fantastičnim predmetom. Ona je nedemokratska do te mere da je izbornom telo nezadovoljno i otela se kontroli do te mere da ne može da se uhvati u koštac s krizom koju je stvorila.

To je neprihvatljivo, ali se može promeniti. Sve što je potrebno jeste da ponovo utvrdimo principe otvorenog društva i shvatimo da poredak koji preovladava nije uklesan u kamen i da pravila stalno treba unapređivati. Ukratko, moramo reformisati evro i Evropsku uniju prema principima otvorenog društva. To je program koji treba da se dopadne tihoj većini koja je nezadovoljna i dezorijentisana, ali je u srcu još proevropski nastrojena.

Kada pogledam po svetu, vidim ljude koji teže otvorenom društvu. To vidim u arapskom proleću, u raznim afričkim zemljama; vidim komešanja u Rusiji, kao i u dalekim zemljama poput Burme i Malezije. Zašto ne i u Evropi? ■

Pitanje: Zašto u Davosu nije bilo nikog iz Srbije? Odgovor: ZATO ŠTO NAS NIKO NIJE POZVAO.



Davos je pravo mesto za networking.

Milka Forcan

U najkraćem, to bi bilo najtačnije objašnjenje razloga za činjenicu da ni ove, kao ni prethodne godine najvećem skupu svetskih političkih i poslovnih moćnika nije prisustvovao niko iz naše zemlje. Prvi i poslednji put kada je Srbija imala svoje predstavnike na okupljanju u ovom alpskom zimovalištu bio je 2009. godine. Tad su u Davos zajednički otputovali tadašnji potpredsednik Vlade Božidar Čelić, vlasnik Komtrejda Veselin Jevrosimović, direktor Telekom Srbije

Branko Radujko i tada još potpredsednica Delta holdinga Milka Forcan.

To je bila velika vest o kojoj se danima pričalo u medijima, a iz Švajcarske su redovno stizala obaveštenja o tome ko se sastao sa kime i kakvi se privredni efekti očekuju od kontakata koje je ostvarila naša misija. Ali od tada, pa do danas, Davos je zaboravljena reč, koja se iz fioke vadi samo kad treba krupna metafora koja bi dočarala tobožnju važnost redovnog, godišnjeg okupljanja naših, lokalnih biznisme-

na na Kopaoniku, takozvanom „srpskom Davosu“, na kojem se raspravlja o jednako bitnim problemima i koji daje jednako neodređena rešenja, kao i onaj pravi.

- Davos je pravo mesto za networking - kaže za Danas Milka Forcan - Značajan je jer se tamo u isto vreme skupi ogroman broj lidera, predsednika najvećih svetskih kompanija, vodećih političara i ekonomista. To je odlična prilika da predstavite svoju firmu, projekte i ideje. Sa tog stanovišta, Davos je stvarno nešto posebno.

Međutim, to „nešto posebno“ em košta em nije dostupno čak ni svima koji bi to sebi mogli da priušte.

Prema rečima Forcanove, slabiji odziv za ovogodišnji skup rezultat je recesije, odnosno slabijeg privrednog rasta, svetske ekonomske krize i činjenice da je većina privrednika u Srbiji u ozbiljnim problemima.

- A ni kotizacija nije mala - dodaje Forcanova.

Pri tome, da biste uopšte mogli da se pojavite na ovom elitnom skupu potrebno je da vas prvo organizator pozove, a naša sagovornica, kako kaže, nije čula da je ove godine iko pozvan.

To dovoljno govori o tome koliko globalni faktori smatraju da je bitno da čuju šta Srbija misli o gorućim svetskim pitanjima, ali i ceo region, u kojem naša zemlja, kako se često ističe, ima centralnu ulogu. Te famozne 2009. kada je poziv iz Davosa iznenada stigao u Beograd, Srbija je bila jedina zemlja iz okruženja čiji su predstavnici dobili priliku da se prošetaju kongresnim dvoranama ovog mondenskog mestašca.

Da im je ta čast i ovog puta ukazana, za nju bi morali debelo da plate. Oni biznismeni kojima organizator odluči da ponudi poziv, moraju da izdvoje 50.000 franaka (41.500 evra) da bi stekli članstvo Foruma. Da bi prošli kroz vrata

kongresne dvorane treba doći još 18.000 franaka za kartu, odnosno 15.000 evra, čime osnovna ulaznica, bez uračunatih troškova puta i smeštaja dostiže cenu od 56.500 evra.

Za te pare dobija se elementarni pristup otvorenim panelima, kojima mogu da prisustvuju svi koji su na bilo koji način akreditovani za učešće na Svetskom ekonomskom forumu. Pristup zatvorenim panelima, na kojima se sastaju predstavnici određene industrije košta više od 130.000 franaka, a ako prvi čovek neke kompanije želi da sa sobom povede i nekog saradnika ili gosta, to će ga koštati oko 250.000 franaka, plus po 18.000 za ulaznice. Poslednji, najviši rang koji delegate može da dobije košta više od 500.000 franaka i za taj novac dobija se pravo na pet ličnih gostiju u Davosu. Broj ovih ulaznica i uslovi za njihovo dobijanje su naravno, vrlo ograničeni i dostupni samo odabranima.

Našim biznismenima, ove više kategorije ulaznica verovatno bi bile i preskupe i nepotrebne, jer bi već i najskromniji poziv bio dovoljan da im domaće kolege u trenu promene status na prvog među jednaki- ma, ili bar tu negde. Ali za priliku da stanu rame uz rame sa Bilom Gejtson i Kristin Lagard, srpski tajkuni moraće još malo da se potrudu.

Aleksandar Milošević

Nekad bilo: Radujko, Forcan i Jevrosimović u Davosu 2009.

